

Politiets leg som søens arrogante cowboys

Synspunkt

Af Leif Larsen,
- Leif Larsen
Marine A/S,
Håndværker-
vænget 6, Tved,
Svendborg

■ IMENS TYVEKNÆGTE og forbrydere stort set gør, hvad det passer dem, på grund af »ressourcemandel«, så har politiet i den fynske politikreds været optaget af at lege sø-cowboy på Svendborg Sund med henblik på af et ulovhjemlet – og i øvrigt helt ubrugeligt – sæt regler for sejlads med motor- og speedbåde. Med anklagemyndighedens ansøgning til procesbevillingsnævnet om tilladelse til at anke Retten i Svendborgs dom af 24. august 2007 skrives der endnu et kapitel i denne snart uendelige farce af en spaghttiwestern.

I byrettens dom kan det klart konstateres, at politiets metoder har været helt uden lovhjælp, da politimesteren efter politilovens aldrig har haft en lov til permanent at regulere færdslen på Svendborg Sund. En sådan regulering kan kun foretages af Folketinget.

Til trods for, at politimesteren gentagne gange var blevet informeret om, at det forholdt sig således, valgte den lokale sheriff arrogant at se stort på Grundlovens helt grundlæggende regler om magtens tredeling. Uden nogen form for hjemmel fortsatte han med at opkræve bøder hos borgere, der altså var ganske uskyldige, da der med byrettens ord ikke var noget grundlag for at domme dem. En pengemaskine, som da kun kan bringe ens tanker hen på det vilde vesten, hvor sheriffen uden om alle love udstedte sine egne regler, der skulle skaffe ham flere penge, og hvor han herefter sendte sine håndgangne mænd ud og inkasserede. Hvad bliver det næste?

SELV HVIS den fornødne lovhjælp havde været til stede, må man samtidig konstatere, at regelsættets indhold er uden sund fornuft og helt åbenbart udstedt af en person, der tydeligvis ikke vidste, hvad han havde med at gøre. I bekendtgørelsen er det f.eks. overladt den enkelte betjent at vurdere, om en båd planer eller ej, hvilket er ganske vanskeligt for såvel betjent som bådejer. I den ene af de to retssager, hvor en bådfører blev frikendt, kom

dette tydeligt frem. Politiassistenten, der havde stoppet den 4,5 meter lange båd, forklarede, at båden klart var planende, idet den overskred en naturlov om, at en båd maksimalt kan sejle ca. 1 knob pr. meter vandlinielængde ude at plane, og da han på øjemål vurderede, at båden sejlede ca. 8 knob, var den således planende? Politiassistentens fejl var dog, at han sammenblandede reglerne for ikke planende deplacementsbåde med Søfartsstyrelsens angivelser af, hvornår en motorbåd planer.

DET ER ALTSÅ med sådanne helt forkerte antagelser - og manglende hjemmel - at mange fynboer de seneste år er blevet dømt til at betale bøder.

Da politimesterens regler oprindeligt blev indført for godt 20 år siden, blev bodegrundlaget fastlagt ved en principiel dom, hvor tre bådejere var involveret. Til grund for dommen blev fremlagt fotos af de tre både, en kom planende, en lå stille med motoren i frigeat og en hvor besætningen sad agter i båden – men alle havde af den ene eller anden grund den løftet stævn. Netop dette, at stævnen var løftet, blev rettens »bevis-

Skal man have et regelsæt, ud over de almindelige søvejsregler, må man i det mindste kunne forlange, at dette er så entydigt, at det ikke overlades til individuelle og subjektive vurderinger, hvorvidt man skal straffes, skriver Leif Larsen fra Tved.

for, at båden planede, og derfor skulle de alle tre bådførere idømmes en bøde. Det er fuldstændig galmandsværk at vi nu i ca. 20 år har haft et regelsæt baseret på denne dom, da tommelfingerreglen om, at en båd planer, når 1/3 af skroget er ude af vandet, netop kun er en tommelfingerregel. En tommelfingerregel som ikke finder egentlig støtte i den søfartsregulerende teori eller hos Søfartsstyrelsen.

VI ER BEGYNDT at møde folk, som har sejlet i mange år, og som simpelthen opgiver sejlads med

motorbåde på grund af, at de føler sig forfulgt af lovens lange arm, blot de begiver sig ud på sundet, og det er forhåbentlig ikke hensigten med reglementet.

Skal man have et regelsæt, ud over de almindelige søvejsregler, må man i det mindste kunne forlange, at dette er så entydigt, at det ikke overlades til individuelle og subjektive vurderinger, hvorvidt man skal straffes. Løsningen kunne derfor være en egentlig hastighedsbegrænsning uden for sejlrenden i sommerperioden, en begrænsning af reglementsområdet fra Svendborgsundbroen til

” Vi er begyndt at møde folk, som har sejlet i mange år, og som simpelthen opgiver sejlads med motorbåde på grund af, at de føler sig forfulgt af lovens lange arm, blot de begiver sig ud på sundet, og det er forhåbentlig ikke hensigten med reglementet.

Troense, samt opsætning af den fornødne skiltning om reglerne, så motorbådssejlere, der ikke er bosat på Fyn, ikke ulykkeligt bliver fanget af sådanne særregler, kunne være en fremgangsmåde.

Der er naturligvis altid nogle få, som ikke opfører sig passende, og dem må politiet naturligvis tage sig af på vandet såvel som til lands. Når Leif Larsen Marine er gået ind og har ydet advokatbistand i en af de to verserende sager mod en uskyldig bådejer, er det derimod med henblik på at få sat en endegyldig stopper for politiets ulovhjemlede chikane af motorbådejere med nogle regler, som er både uden hjemmel og sund fornuft.